

Enkele spontane reacties van sympathisanten bij het artikel in de Standaard van 15/4/2020

“Ik ben blij dat ook de huiszorg eens aan het woord komt, en op zo'n heel erg positieve manier, alle lof.”

“Wat een twee mooie getuigenissen van hoe het er aan toe gaat in veel gezinnen...
Chapeau voor alle Wandelende Engelen van Familiezorg!! Jullie maken zeker het verschil!
Veel virtuele schouderklopjes voor elk van hen.”

“Een mooi en gevoelig geschreven artikel, dat terecht het werk van thuisverzorgenden in een positief daglicht stelt!”

“Dat zou wel meer mogen gebeuren, niet enkel in coronatijden!”

“Een mooi en sterk artikel, de thuiszorgmedewerkers verdienen het om in de kijker te worden gezet.

Een grote pluim en bewondering voor wie er de moed kan in houden om in deze tijden blijvend hulp te bieden aan huis: verpleging, verzorgenden, poetshulpen...”

Kaartje van een zorgvrager die het momenteel erg moeilijk heeft aan de verzorgende

Beste ~
Met veel liefs en liefde gaf ik je
dit kaartje, want er een warme
knuffel is onverwacht, je verdient
dit voor de grote genegenheid die
je mij geeft.
Een grote warme dank daarvoor

Een oud-verzorgende

Aan iedereen na week vijf,
wil ik jullie van harte een dikke
duim en een pluim op jullie hoed
geven.

Hou vol want het geeft moed.

Samen sterk, zo lukt het op het
werk!

Warme en lieve groetjes

Bloemetjes van ATZ gezin

Een verzorgende

Wil jullie nog eens superhard
bedanken voor alles.

Na bijna 27 jaar te werken bij
Thuiszorg Familiezorg start
ik nog dagelijks met volle
moed !!!

Ook hebben we zoveel geluk
met iedereen van ons regio
huis... Wat een leuke
samenwerking ♥

Kraamverzorgende aan het werk met beschermend materiaal in COVID-19-situatie

Kleindochter van twee ouderen waar we zorg geven

In deze waarschijnlijk voor jullie nog extra hectische tijden willen we jullie toch nog even bedanken.

Door de huidige omstandigheden is het voor ons moeilijk om naar onze grootouders te gaan. Veel verder of meer dan even te zwaaien aan het raam kunnen we momenteel niet doen. Hierdoor voelen we ons wat machteloos, vandaar appreciëren wij des te meer wat jullie en jullie team voor hen doen!!

Dank je wel om ondanks het waarschijnlijk ongelofelijke moeilijke planningsschema van jullie rekening te houden met onze vraag van een tijdje geleden om voornamelijk de meest gekende verzorgende bij hen langs te sturen. Hierdoor valt hun vertrouwde omgeving niet weg, kunnen ze beroep doen op iemand die ze ten volle te vertrouwen en aangezien ze uit de buurt komt blijven ze op de hoogte van de 'nieuwtjes' in de gemeente. Dit allemaal zonder afbreuk te doen natuurlijk aan haar andere zeer betrouwbare collega's. Bovendien geeft dit ons een veilig gevoel aangezien ze zo slechts met een beperkte groep mensen in contact komen aangezien onze grootouders zich toch in de meest risicovolle groep bevinden.

Dank je wel om de frequentie waarbij jullie langskomen niet te verminderen. Ze hebben echt nood aan dagelijkse hulp en we vinden het fantastisch dat jullie hiermee rekening houden !

Dank je wel aan alle verzorgenden voor hun engelengeduld als ze keer op keer moeten uitleggen aan mijn oma waarom er tegenwoordig niemand meer op bezoek komt.

Dank je wel om steeds met de glimlach bereid zijn te helpen. In deze tijden genieten ze echt zichtbaar van het contact met de verzorgenden aangezien het andere sociaal contact zo goed als weggevallen is.

Dank je wel aan jullie administratief team om steeds open te staan voor dialoog zodat we samen de beste zorgen kunnen voorzien voor hen.

Ze zijn in goede handen daar twijfelen we geen moment aan maar toch tellen we de dagen af dat we zelf terug 'echt' op bezoek kunnen gaan bij hen.

Vandaar **DANK JULLIE WEL !**
Het mag ook eens gezegd worden.

Een verzorgende

Bedankt om ons in de woelige coronatijden op de hoogte te houden van wat er allemaal omgaat op de dienst!

Dank u wel!

Ook de ondersteuning van de veiligheidsregels en het materiaal zijn zeer welkom!

Aan alle verantwoordelijken,
Jullie verdienen van mij
ook een applaus, bedankt
om met ons in te zitten!
Blij dat jullie voor ons
familie ZORGEN!

DANKJEWEL AAN DE MENSEN
DIE HELE DAGEN LANG
ZORG DRAGEN VOOR ANDEREN
AL ZIJN ZE ZELF OOK BANG
DANKJEWEL AAN DE MENSEN
DIE MET GEBAREN GROOT OF KLEIN
DE WERELD LATEN DRAAIEN
EN DAAROM ONZE HELDEN ZIJN

Ik wil jullie even via deze weg bedanken om altijd opnieuw te luisteren en te begrijpen.

Voor jullie in deze moeilijke tijd ook een steunkaartje.

Dank u wel.

+ Duizend West-Vlaamse thuisverzorgenden leren omgaan met angst en corona

Judith en Eline van Familiezorg helpen Bo (midden) bij haar thuis, met respect voor de veiligheidsvoorschriften. (Foto Davy Coghe) © Davy Coghe

Afspraak in de Focus-woning van Bo Meyvaert (29) in de Watervlietstraat in Sint-Kruis. "Ik ben drie maanden te vroeg geboren en kreeg een hersenverlamming door zuurstoftekort bij mijn geboorte", vertelt deze jonge Brugse vrouw. "Daardoor geven mijn hersenen bepaalde signalen niet meer door en ben ik lichamelijk beperkt. Dat belet mij onder meer om mijn benen te bewegen."

Assistentieflat

Bo Meyvaert woont al acht jaar in een assistentieflat: "Negentien bewoners met een beperking in residentie Watervliet kunnen gebruik maken van de diensten van een ADL-assistente. Die geeft hulp bij de Activiteiten Dagelijks Leven. Zo helpt ze mij 's avonds in bed leggen. Maar de uren die zij aan elk van ons kan besteden zijn beperkt. Zij is niet rond de klok bereikbaar en mag niet strijken of poetsen. 's Morgens komt er wel nog een thuisverpleegster over de vloer om mij te wassen."

Voor Bo Meyvaert is de komst van de thuisverzorgenden van Familiezorg - drie ochtenden per week - van cruciaal belang, zeker nu in deze coronatijden. "Familie of vrienden mogen niet meer op bezoek komen. Zelf ging ik vroeger in mijn elektrische rolstoel met de bus naar Gent, waar mijn moeder woont. Dat kan nu niet meer. Mijn moeder heeft het trouwens dezer dagen erg druk, ze heeft een 'essentieel beroep', want ze is begrafenisondernemer..."

Diepvriesmaaltijden

"Aangezien ik diepvriesmaaltijden haat, ben ik blij dat de thuisverzorgenden drie keer per week komen koken", vervolgt deze jonge vrouw, die in deze coronatijden alleszins haar gevoel voor humor niet verloren is. "Ze poetsen mijn flat én mijn tanden, helpen mij op de fiets in de living. Want ik fiets op deze aangepaste hometrainer elke dag een uurtje. Maar bovenal zijn die thuisverzorgenden dezer dagen nagenoeg mijn enige vorm van sociaal contact. Ik kijk uit telkens opnieuw naar hun komst, gezien ik 'mijn kot' niet meer uit mag."

Elien de Jonge, thuiszorgverantwoordelijke voor Assebroek en Sint-Kruis, heeft 25 medewerksters ter beschikking voor 114 gezinnen in die twee Brugse deelgemeenten: "Ik probeer ervoor te zorgen dat steeds dezelfde thuisverzorgenden naar de zorgvragers kunnen komen. Want op den duur hebben ze een goede band, zeker voor oudere cliënten is dat belangrijk. Velen van hen zitten nu eenzaam thuis."

Judith Hanouille komt op vrijdagmorgen bij Bo Meyvaert: "Een toffe madam die heel mondig is en niet stopt met praten! Af en toe lees ik brieven voor haar voor. De regel is dat ik een mondmasker en handschoenen draag, als ik op minder dan anderhalve meter bij haar moet zijn. Het spreekt vanzelf dat we geen enkel gezondheidsrisico kunnen nemen. Alle richtlijnen van de overheid worden strikt opgevolgd."

Testen?

Zowel bij Elien de Jonge als bij Judith Hanouille leeft dezer dagen de belangrijke vraag of alle thuisverzorgenden moeten getest worden op corona: "Heeft dat zin? Je bent nooit 100% zeker. Je kunt coronavrij zijn op maandag, maar dinsdag besmet zijn. Zonder symptomen. Uiteraard blijven de verzorgenden die ziek zijn thuis."

Volgens Matthias Lampaert, directeur bij Familiezorg West-Vlaanderen, is er soms wel een probleem: "Verzorgenden worden niet altijd aanzien als medisch personeel. Dus worden ze niet bij voorrang getest, dat zou anders moeten."

Besmet

En wat als er een vermoeden is van covid-19 besmetting bij zorgvragers? Matthias Lampaert: "Ruim zeventig West-Vlaamse cliënten zijn besmet. Een aantal van hen zijn overgebracht

naar een ziekenhuis, bij anderen waren de mantelzorgers - een zoon of dochter - bereid om in te wonen: ze gingen vrijwillig met hun vader of moeder in quarantaine. Bij een dertigtal besmette gezinnen blijven onze verzorgenden aan huis gaan, met zeer strenge veiligheidsmaatregelen."

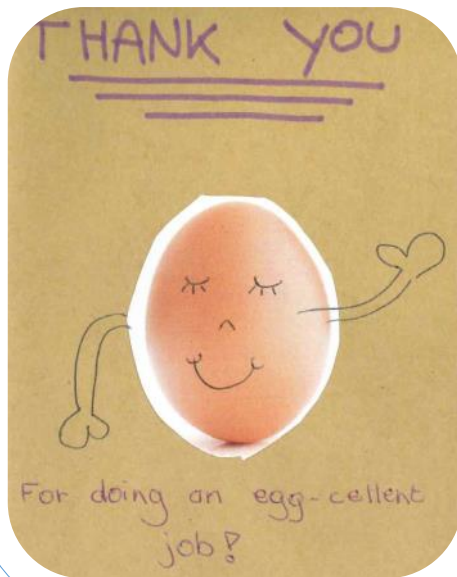
"In die gevallen waken wij erover dat dezelfde thuisverzorgende bij die besmette mensen gaat, zodat ze geen andere zorgvragers besmet. En uiteraard draagt de verzorgende daar extra beschermende kledij: wegwerpschorten, handschoenen en een ander type, medische mondmaskers die bijkomende bescherming bieden."

Elien de Jonge voegt er aan toe: "Bij zo'n gevallen controleert de medewerkster in kwestie geregeld haar eigen lichaamstemperatuur. En het spreekt vanzelf dat ze gebruik maakt van ontsmettingsproducten bij de huishoudelijke taken."

Angst

"De coronacrisis doet ook een groot appel op onze thuiszorgverantwoordelijken, die verbindingsfiguren zijn tussen de zorgvrager en de verzorgenden. Ze beantwoorden vele vragen van cliënten die zich ongerust maken. Ze begeleiden de verzorgenden die elke dag het beste van zichzelf geven en vandaag sterk onder druk staan. Het is leren omgaan met angst. In deze chaotische tijd kan de weekplanning van uur tot uur wijzigen. Gelukkig is er veel solidariteit onder de verzorgenden, velen geven aan dat ze willen inspringen voor zieke collega's. Je voelt dat ze met heel hun hart gekozen hebben voor thuiszorg....", aldus Matthias Lampaert. ●

Rotaract Mandeleie

Dag zorgheld

In deze vreemde tijden wordt van iedereen verwacht zijn steentje bij te dragen. Ons kot was nog nooit eerder zo rommelig, druk en bovenal gezellig. Ieder gezin is nu aangewezen op zichzelf en haar familieleden. Nu iedereen thuis is, is er vanzelfsprekend meer nood aan verzorging. Dit vraagt van jullie organisatie heel veel werk om iedereen te blijven verzorgen en ondersteunen. Daarbij komt dat de ouderen helemaal niet meer uit hun kot mogen en hun boodschappen vaak door jullie verzorgd worden. Alle hygiënische maatregelen naleven is essentieel, maar vergt vooral veel energie van jullie. Zeker nu de beschermingsmaterialen schaars zijn.

Daarom willen wij jullie een DIKKE MERCI zeggen. Voor jullie inspanningen, jullie werk, jullie onvoorwaardelijke inzet en liefde voor iedere hulpbehoevende. Dit terwijl ook jullie in jullie kot moeten blijven en jullie gezinnen en kinderen pampren. Voor jullie applaudiseren wij niet alleen in deze periode, maar iedere dag van het jaar.

Samen zorgen we voor onze maatschappij, want alleen zo zijn we sterk.

Doe zo voort, want wij zijn trots!

Krant van West-Vlaanderen

OOK DE MENSEN VAN DE THUISZORG BEHOREN IN CORONATIJDEN TOT DE HELDEN

“Ondanks alles proberen we ook nu nog warme zorg te bieden”

DEERLIJK De dag door en elke avond nog eens extra worden in deze coronacrisis de eerstelijns-helpers in de spots gezet. Applaus, muziek, witte doeken, de kerkklok, een beertje of kaarsje aan het raam en overal veel respect. Ook de thuiszorg behoort tot die groep. “Aanvankelijk werden wij niet genoemd bij de ‘helden’, maar die situatie is ondertussen verbeterd.”

DOOR **MARC VERGOTE**

Voor Lieve Ravelingien uit Deerlijk, hoofd van de thuiszorgdienst Familiezorg West-Vlaanderen, is het een periode van wijzigingen in de organisatie. “Al drie weken ziet mijn werk er een heel stuk anders uit. Uiteraard zijn alle externe contacten weggefallen. Een agenda heb ik niet nodig om afspraken op te volgen, want die zijn er niet meer, noch in het reglohuis noch extern.” De zorg gaat zowel naar de medewerkers als de gezinnen waar ze zorg bieden. “Samen gaan wij in op onzekerheden, angst bij zowel medewerkers als gezinnen. Het is voortdurend een evenwicht vinden tussen enerzijds veiligheid en bescherming en anderzijds goede, warme zorg.”

Lieve Ravelingien, hoofd van de thuiszorgdienst Familiezorg. “Mijn job ziet er sinds drie weken helemaal anders uit.” (foto MVD)

“De vele mails, kaartjes en praktische hulp doen echt wel deugd”

CINDY PEIRS
VERZORGENDE

Veel gezinnen waar er thuiszorg is, voelen zich onzeker, angstig en vragen uitleg. “Wij kregen de eer-

ste dagen opvallend meer telefoons en worden geconfronteerd met heel wat praktische gevolgen van de coronacrisis”, aldus Lieve Ravelingien. Het is voor haar heel belangrijk dat de medewerkers op een veilige manier kunnen werken. “Vanuit onze directie komen er richtlijnen, tips voor hen en voor de gezinnen waar ze werken. Naarmate de dagen vorderen is er ook meer en meer ontreddering bij de mensen. Er is een grote bezorgdheid voor kwetsbare mensen in kansarmoede, die het psychisch lastig hebben of met een zeer beperkt netwerk.”

ENIGE BEZOEK

Verzorgende Cindy Peirs: “Een job in de zorg doe je met je hoofd, handen en hart. Wij staan in de vuurlijn. Wij ervaren veel positieve reacties van medewerkers, gezinnen en sympathisanten. De mails, kaartjes en praktische hulp doen echt wel deugd. Wij krijgen ook van allerhande kanten hulp, mondmaskers en flesjes ontsmettingsgel. Vanuit alle hoeken is er veel begrip, respect, dankbaarheid en solidariteit voor onze nu toch wel risicovolle job.” Iedereen beseft dat er met veel inzet voor ieder gezin gestreden wordt. Cindy: “In de gezinnen is

de sfeer anders. Mensen voelen zich onveilig, angstig en onzeker. Anderen zijn onrustig, raken soms totaal van slag en begrijpen niet dat bezoek van familie, burens of vrienden nu niet mag. Wij zijn dan ook voor heel wat mensen in deze crisis de enige deur die bij hen opengaat. Niet alleen voor onze cliënten maar ook voor ons doet het raar om continu afstand te moeten nemen. Geen handdruk bij het binnenkomen, een knuffel vanop een afstand. Geen bemoedigend, denkbeeldig schouderklopje, zowel voor hen als voor ons. Wij hebben het allemaal lastig.”

Verzorgende Cindy Peirs is elke dag op stap, ook in tijden van corona. “Een job in de zorg doe je met je hoofd, handen en hart.” (foto MVD)

Een verzorgende - Corona

een raar beestje
kruipt in je lichaam en je hoofd
neemt al mijn zelfcontrole weg
eet aan mijn kalmte en zekerheid
maakt tranen aan de lopende band

vechten tegen dit beestje
ook al ben ik niet echt ziek
vraagt zoveel van mijn lichaam
mentaal ga ik er elke dag wel eens onderdoor
mijn "duracelleke" is aan vervanging toe.

de combinatie van werk en privé
loopt nu op 1 weg
constant denken aan mijn menskes in
eenzaamheid
de angst om mijn verzwakte ouders te verliezen
mijn vriendin met kanker te moeten afgeven

angst, eenzaamheid, hopeloosheid
en toch...

blijven verder doen
blijven helpen waar je kan
blijven hopen

en genieten van de kleine dingen...

een kleine glimlach
een "tot de volgende keer"
een "dank u wel"
een wuivende hand achter het vensterraam
een wit laken
een applaus

een verantwoordelijke van Familiezorg
die niet enkel een verandering in je planning
doorgeeft
maar ook vraagt hoe het met je gaat
die ook eens haar bezorgdheid uit

zoveel kleine dingen die echt het verschil maken
dat houdt me sterk
dat houdt me overeind

de "kleine gelukjes"
die onder normale omstandigheden
mijn dag goed maken
maken nu het echte verschil!

Een verzorgende over een vast groepje mensen dat dagelijks staat te applaudisseren op straat

Ze staan er weer
elke avond
al van in de
verte turend
verlangend uitzien
naar
'nog een keer'

En dan...
blikken die elkaar
kruisen

applaus
hartverwarmend verbonden

Ze staan er weer
elke avond
misschien ook wel
in hun hart
al zingend
'we zullen doorgaan'

Ze staan er weer
elke avond
op hun vaste plek
zwaaiend
klappend in hun
Handen

Verbondenheid zonder meer
elkaar niet kennend
vóór deze tijd

Zo zie je maar:
zorgverleners aanmoedigen
brengt
Innigheid!

